

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6ECdo/4/2016
Identifikačné číslo spisu:	7107209066
Dátum vydania rozhodnutia:	23.03.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Machyniak
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:7107209066.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej Slovenská konsolidačná, a. s., so sídlom v Bratislave, Cintorínska 21, IČO: 35 776 005, proti povinnej E. Z., bývajúcej v T., C. XXX, M. S., o vymoženie 501,89 eura s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 40Er/1793/2007, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo 16. septembra 2010 sp. zn. 12CoE/42/2010, takto

rozhodol:

Dovolanie oprávnenej o d m i e t a.
P povinnej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice I (ďalej len „exekučný súd“) uznesením z 21. augusta 2009 č. k. 40Er/1793/2007-64 vyhovel námietkam povinnej proti exekúcii a proti trovám exekúcie vedenej súdnym exekútorom JUDr. Mariannou Vargovou pod sp. zn. EX 508/2007. Exekučný súd tak rozhodol majúť za to, že je tu dôvod, pre ktorý je exekúcia neprípustná. Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že postup pri doručovaní platobného výmeru zo 6. augusta 2004 č. 04-80/0907-1 (exekučného titulu) nebol v súlade s § 24 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok). Exekučný titul bol totiž povinnej doručovaný na adresu jej bydliska, pričom v tom čase sa už v mieste doručenia nezdržiavala, a preto sa ani nemohla uplatniť fikcia doručenia. Uzavrel, že exekučný titul je v dôsledku neúčinného doručenia neprávoplatný, nevykonateľný a exekúcia je tak neprípustná. Námietkam povinnej preto vyhovel.

2. O odvolaní oprávnenej rozhodol Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) uznesením zo 16. septembra 2010 sp. zn. 12CoE/42/2010 tak, že uznesenie exekučného súdu potvrdil ako vecne správne [§ 219 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O. s. p.“ alebo „Občiansky súdny poriadok“)] stotožňujúc sa s odôvodnením napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O. s. p.). Rovnako ako exekučný súd bol toho názoru, že platobný výmer zo 6. augusta 2004 č. 04-80/0907-1 nenadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť z dôvodu nesprávnej aplikácie fikcie doručenia podľa § 24 ods. 2 Správneho poriadku. Rozhodnutie exekučného súdu preto ako vecne správne potvrdil.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala dovolanie oprávnená. Navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolačný súd“) uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnila odňatím jej možnosti konať pred súdom podľa § 237 písm. f) O. s. p. a dovolacími dôvodmi uvedenými v § 241 ods. 2 písm. a) a c) O. s. p. Za odňatie možnosti konať pred súdom považovala doručenie rozhodnutia odvolacieho súdu jej právnej zástupkyňi, ktorej ale plnomocenstvo zaniklo podaním návrhu na vykonanie exekúcie. Poukázala aj na rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v časopise Zo súdnej praxe č. 4/1997, s. 80 (rozhodnutie sp. zn. 3 Cdo 92/1996 - poznámka najvyššieho súdu), podľa ktorého o odňatie možnosti konať pred súdom ide aj v tom prípade, ak účastník konania bol pre nesprávny právny názor súdu ohľadne podstatnej skutočnosti, dôležitej pre posúdenie veci, vylúčený z realizácie svojich procesných práv.

4. Povinná sa k dovolaniu oprávnenej nevyjadřila.

5. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“ alebo „Civilný sporový poriadok“). Najvyšší súd Slovenskej republiky, prístupujúci k rozhodovaniu v tejto veci po 30. júni 2016, postupoval na základe úpravy prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 C. s. p. (podľa ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa tohto zákona. Keďže dovolanie v tejto veci bolo podané ešte pred 1. júlom 2016, podmienky jeho prípustnosti bolo nutné posúdiť podľa právneho stavu existujúceho tu v čase podania dovolania, teda podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku rešpektujúc, že podľa § 470 ods. 2 C. s. p. procesné účinky dovolania podaného pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované aj po 30. júni 2016. Nevyhnutnosť takéhoto posudzovania vyplýva tiež zo základných princípov Civilného sporového poriadku, a to princípu spravodlivej ochrany porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane naplnenia legitímnych očakávaní strán dovolacieho konania, ktoré začalo za účinnosti skoršej úpravy procesného práva (Čl. 2 ods. 1 a ods. 2 C. s. p.), a princípu ústavného konformného i eurokonformného výkladu noriem vnútroštátneho práva (Čl. 3 ods. 1 C. s. p.).

6. Najvyšší súd ako súd, ktorého funkčná príslušnosť na prejednanie dovolania a rozhodnutie o ňom ostala zachovaná aj po nadobudnutí účinnosti nových kódexov civilného procesného práva (v tejto súv. por. tiež § 10a ods. 1 O. s. p., § 35 C. s. p. aj nedostatok osobitnej úpravy v Civilnom mimosporovom poriadku, teda v zákone č. 161/2015 Z. z.), po zistení, že dovolanie bolo podané včas naň oprávnenou osobou, za ktorú koná zamestnanec s vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa [§ 429 ods. 2 písm. b) C. s. p.] skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa a dospel k záveru, že dovolanie oprávnenej treba odmietnuť.

7. Dovolaním bolo možné napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťal (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

8. Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu boli upravené v ustanovení § 239 O. s. p. a § 237 O. s. p.

9. V preskúmvanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu. Dovolanie proti uzneseniu bolo prípustné, ak ním bolo napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu [§ 239 ods. 1 písm. a) O. s. p.] alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev na zaujatie stanoviska [§ 239 ods. 1 písm. b) O. s. p.]. Podľa § 239 ods. 2 O. s. p. bolo dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a) odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b) išlo o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c) išlo o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

10. Dovolanie oprávnenej smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým potvrdil uznesenie exekučného súdu o vyhovení námietok povinnej proti exekúcii a trovám exekúcie. Rozhodnutie

odvolacieho súdu tak nevykazuje znaky žiadneho z uznesení vymenovaných vo vyššie citovanom ustanovení O. s. p., lebo nejde o potvrdzujúce uznesenie, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu [§ 239 ods. 2 písm. a) O. s. p.] a nejde ani o prípady prípustnosti dovolania podľa písm. b) a c) ustanovenia § 239 ods. 2 O. s. p. Prípustnosť dovolania preto podľa § 239 O. s. p. neprichádza do úvahy.

11. V súlade s ustanovením § 242 ods. 1 O. s. p., ktoré ukladalo dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O. s. p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O. s. p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O. s. p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťalo dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku či uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, bolo postihnuté niektorou z procesných väd vymenovaných v písmenách a) až g) tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdov, spôsobilosti účastníka, zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníkovi konať pred súdom a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom).

12. Procesné vady konania podľa § 237 písm. a) až e) a g) O. s. p. oprávnená nenamietala a ich existenciu nezistil ani najvyšší súd. Prípustnosť dovolania preto z týchto ustanovení vyvodíť nemožno. Nezistil ani podmienku prípustnosti dovolania podľa § 237 písm. f) O. s. p., na ktorú poukazovala oprávnená.

13. Odňatím možnosti konať pred súdom [§ 237 písm. f) O. s. p.] sa rozumie procesne nesprávny postup súdu, ktorý má za následok znemožnenie realizácie procesných oprávnení účastníka konania, ktoré mu poskytuje právny poriadok.

14. Dovolací súd v súvislosti s námietkou oprávnenej, že jej nebolo riadne doručené rozhodnutie odvolacieho súdu uvádza, že v súdnom spise na čísle listu 108 je založená doručka preukazujúca doručenie uznesenia odvolacieho súdu zo 16. septembra 2010 sp. zn. 12CoE/42/2010 oprávnenej.

15. Dovolacia námietka o odňatí možnosti oprávnenej konať pred súdom tým, že jej nebolo riadne doručené rozhodnutie odvolacieho súdu je tak neopodstatnená.

16. S odňatím možnosti konať pred súdom podľa § 237 písm. f) O. s. p. nemožno zamieňať prípadnú vecnú nesprávnosť rozhodnutia. Oprávnená odňatie možnosti konať pred súdom čiastočne odôvodňovala práve takýmito námietkami (nesprávnym právnym posúdením veci). Námietkami v tomto smere by sa najvyšší súd mohol zaoberať, len ak by dovolanie bolo prípustné, čo v danom prípade nie je splnené.

17. Najvyšší súd zároveň dodáva, že odkaz oprávnenej na rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 92/1996 (uverejnené v časopise Zo súdnej praxe č. 4/1997, s. 80) podporujúce jej tvrdenie o tom, že jej bola odňatá možnosť konať pred súdom, je neopodstatnený, pretože predmetné rozhodnutie bolo prijaté v zásadne odlišnom skutkovom a právnom rámci a reagovalo na tú skutočnosť, že súdy si vôbec nezrejmili, čo bolo predmetom konania, aké návrhy učinili účastníci konania a akým smerom malo byť zamerané dokazovanie; o takýto prípad v prejednávanej veci nejde.

18. So zreteľom na vyššie uvedené možno uzavrieť, že v preskúmvanej veci dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu nie je prípustné podľa § 239 O. s. p. a neboli zistené ani dôvody prípustnosti uvedené v § 237 O. s. p. Najvyšší súd preto dovolanie oprávnenej ako neprípustné odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c) C. s. p. bez toho, aby mohla byť preskúmaná vecná správnosť rozhodnutia odvolacieho súdu.

19. V dovolacom konaní úspešnej povinnej najvyšší súd náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, lebo jej žiadne trovy nevznikli.

20. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.